

Vypraveno
dne 18. 5. 2016

PŘÍLOHA

Ministr vnitra
Milan Chovanec

Naturalizace v České republice (GA15-07626S)
podle zákona č. 186/2013 Sb.

prac. č.: 0729r

BS

Toto rozhodnutí nabylo právní moci
dne: 19. 5. 2016
podpis:

MVCRP0158SDQ

V Praze 18. května 2016
Č. j.: MV-181508-6/VS-2015

Rozhodnutí

Ministr vnitra jako příslušný správní orgán podle ustanovení § 152 odst. 2 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, (dále jen „správní řád“), přezkoumal na základě včasného rozkladu, který podal
I, nar. ... Groznyj – Rusko, státní občan Ruské federace, trvale
bytem (dále jen „žadatel“), právně
zastoupen em, advokátem, se sídlem
, rozhodnutí Ministerstva vnitra, odboru všeobecné správy, (dále jen „Ministerstvo vnitra“), ze dne 9. 9. 2015, č. j.: VS-4534/835.3/2-2014, kterým nebylo podle ustanovení § 11 a ustanovení § 22 odst. 3 zákona č. 186/2013 Sb., o státním občanství České republiky a o změně některých zákonů (zákon o státním občanství České republiky), vyhověno jeho žádosti o udělení státního občanství České republiky, (dále jen „žádost“), a rozhodl t a k t o:

Podle ustanovení § 152 odst. 5 písm. a) s využitím § 90 odst. 1 písm. b) správního řádu se rozhodnutí Ministerstva vnitra ze dne 9. 9. 2015, č. j.: VS-4534/835.3/2-2014, z r u š u j e a věc se vrací Ministerstvu vnitra k novému pojednání.

Odůvodnění:

I.

Dle spisové dokumentace žadatel podal dne 12. 3. 2014 prostřednictvím Krajského úřadu Středočeského kraje žádost o udělení státního občanství České republiky, Ministerstvu vnitra došla předmětná žádost dne 11. 4. 2014. Žadatel je svobodný a bezdětný. Je státním občanem Ruské federace, má čtyři sourozence, z nichž dva jsou státními občany České republiky.

Usnesením Ministerstva vnitra ze dne 23. 1. 2015 bylo správní řízení o žádosti jmenovaného o udělení státního občanství České republiky podle § 64 odst. 1 písm. a) správního řádu přerušeno na dobu 60 dnů od doručení tohoto usnesení a zároveň byl žadatel vyzván, aby odstranil nedostatky žádosti doložením dokladů specifikovaných v odůvodnění usnesení. V souladu s § 47 správního řádu byl žadatel zároveň informován o tom, že dne 12. 3. 2014 bylo zahájeno správní řízení o jeho žádosti o udělení státního občanství České republiky. Tímto usnesením byl rovněž poučen o svých procesních právech ve smyslu § 36 a § 38 správního řádu, dle nichž má právo nahlížet do spisu, navrhopvat důkazy, činit jiné návrhy po celou dobu řízení až do vydání rozhodnutí a má právo vyjádřit v řízení své stanovisko včetně vyjádření se k podkladům rozhodnutí.

Požadované podklady, nezbytné k posouzení splnění zákonem stanovených podmínek pro udělení státního občanství České republiky, obdrželo Ministerstvo vnitra ve stanovené lhůtě dne 23. 2. 2015.

II.

Ministerstvo vnitra po provedeném důkazním řízení a po komplexním zvážení veškerých podkladů pro vydání rozhodnutí konstatovalo, že žadatel se na území České republiky zdržuje od roku 1996. Vzhledem k tomu, že žadatel má v České republice povolen trvalý pobyt ode dne 31. 7. 1997, tedy více než 5 let, splňuje podmínku podle ustanovení 14 odst. 1 písm. a) zákona o státním občanství České republiky.

Žadatel rovněž splňuje podmínku stanovenou v § 14 odst. 2 zákona o státním občanství České republiky, neboť se na území České republiky fakticky zdržoval po celou dobu od povolení trvalého pobytu.

Výpisem z evidence Rejstříku trestů ze dne 16. 12. 2014 a ze dne 9. 9. 2015, které si v souladu s § 22 odst. 2 zákona o státním občanství České republiky vyžádalo Ministerstvo vnitra, žadatel prokázal trestní bezúhonnost ve smyslu § 14 odst. 3 tohoto zákona. Beztrestnost v zahraničí žadatel prokázal výpisem ze švýcarského rejstříku trestů ze dne 2. 2. 2015, kde nemá žádný záznam.

Splnění podmínek stanovených v § 14 odst. 4 a 5 zákona o státním občanství České republiky žadatel neprokazuje, protože studoval minimálně tři roky základní a střední školu, na kterých byl vyučovacím jazykem český jazyk. Tuto skutečnost doložil svými vysvědčeními.

Z listinných podkladů dále vyplývá, že žadatel splňuje též podmínku stanovenou v § 14 odst. 6 zákona o státním občanství České republiky. Žadatel neporušil povinnosti vyplývající z jiných právních předpisů upravujících vstup a pobyt cizinců na území České republiky, veřejné zdravotní pojištění, sociální zabezpečení, důchodové pojištění, zaměstnanost, daně, cla, odvody a poplatky, vyživovací povinnost vůči dítěti, které má trvalý pobyt na území České republiky, nebo veřejnoprávní povinnosti k obci, ve které je přihlášen k pobytu, jde-li o povinnosti uložené obcí v samostatné působnosti.

Žadatel splňuje rovněž podmínku stanovenou v § 14 odst. 7 zákona o státním občanství České republiky, neboť prokázal vyšší a zdroje svých příjmů, i to, že ze svých příjmů v deklarované výši odvádí daň.

Podmínku podle § 14 odst. 8 zákona o státním občanství České republiky žadatel splňuje, když prokázal, že v posledních třech letech výrazně a bez vážných důvodů nezatěžoval systém státní sociální podpory nebo systém pomoci v hmotné nouzi.

V souladu s § 22 odst. 3 zákona o státním občanství České republiky si Ministerstvo vnitra vyžádalo stanoviska Policie České republiky a zpravodajských služeb (dále též „bezpečnostní služby“). Na základě těchto stanovisek vyšlo najevo,

že žadatel ohrožuje bezpečnost státu. Ministerstvo vnitra proto žádost zamítlo z důvodu bezpečnosti státu, jak vyplývá z citovaného ustanovení zákona o státním občanství České republiky.

III.

Proti zamítavému rozhodnutí Ministerstva vnitra, které bylo žadateli doručeno dne 15. 9. 2015, podal žadatel prostřednictvím svého právního zástupce dne 24. 9. 2015 včasný rozklad, v němž bylo zřejmou písařskou chybou nepřesně uvedeno jméno žadatele a název obce místa jeho trvalého pobytu.

V rozkladu žadatel především namítá, že splnil veškeré zákonné podmínky, aby mu mohlo být uděleno státní občanství České republiky. V této souvislosti uvádí, že má v České republice celou svoji blízkou rodinu a většina jeho rodiny jsou občané České republiky nebo mají v České republice povolen trvalý pobyt. Žadatel žije v České republice převážnou část svého života, mluví česky, má zde řádnou práci, je vzdělaný, nepobírá žádné dávky a je rozhodně přínosem pro Českou republiku.

Dále poukazuje na to, že je slušný člověk, nikdy nespáchal žádný přestupek nebo trestný čin a v žádném případě nemůže nijak ohrozit bezpečnost státu. Není v kontaktu s žádnými osobami, které by ohrožovaly bezpečnost státu.

Žadatel též uvádí, že je muslimského vyznání a příležitostně se modlí v mešitě v Praze. Žije normální život jako jiní občané České republiky, obléká se jako ostatní občané České republiky a jeho přístup k ostatním lidem i ženám je velice vstřícný a přátelský. Bylo by velice nespravedlivé, aby byl kvůli jeho vyznání paušalizován s jinými osobami nevhodně se chovajícími a považován za osobu, která je nebezpečná pro stát.

Z uvedených důvodů žadatel žádá o přehodnocení výše uvedeného stanoviska Ministerstva vnitra a navrhuje, aby napadené rozhodnutí bylo změněno tak, že jeho žádosti o udělení státního občanství České republiky se vyhovuje.

IV.

O rozkladu proti rozhodnutí Ministerstva vnitra rozhoduje podle ustanovení § 152 odst. 2 a 3 správního řádu ministr vnitra na základě návrhu rozkladové komise. Rozklad posoudila rozkladová komise ministra vnitra.

Z podaného rozkladu vyplývá, že žadatel vychází z předpokladu, dle něhož splněním podmínek stanovených v § 14 zákona o státním občanství České republiky, jež je zřejmé z odůvodnění napadeného rozhodnutí, vyhověl všem zákonným požadavkům pro udělení státního občanství. Tento právní názor však není správný, neboť žadatel vůbec nebere v úvahu, že vedle splnění podmínek pro udělení státního občanství taxativně stanovených v § 14 zákona o státním občanství České republiky, je dle § 13 odst. 1 tohoto zákona obecným předpokladem pro udělení státního občanství České republiky též integrace žadatele do společnosti v České republice s tím, že udělit české státní občanství lze pouze tomu žadateli, u něhož nejsou dány

důvody uvedené v § 13 odst. 2 zákona o státním občanství České republiky. Vyjde-li tudíž ve vazbě na § 22 odst. 3 zákona o státním občanství České republiky najevo, že žadatel ohrožuje bezpečnost státu, jeho svrchovanost a územní celistvost, demokratické základy, životy, zdraví, nebo majetkové hodnoty, nelze mu státní občanství České republiky udělit.

Z obsahu správního spisu vyplývá, že důvodem pro zamítnutí žádosti byla skutečnost, že stanoviska, která je Ministerstvo vnitra povinno si podle § 22 odst. 3 zákona o státním občanství České republiky v řízení o udělení státního občanství České republiky vyžádat, obsahovala informaci, dle níž žadatel ohrožuje bezpečnost České republiky. Šlo přitom o informace podléhající utajení podle zákona č. 412/2005 Sb., o ochraně utajovaných informací a o bezpečnostní způsobilosti. V souladu s posledně citovaným ustanovením zákona o státním občanství České republiky se tato stanoviska nestávají součástí spisu, pokud obsahují utajované informace. Podle § 22 odst. 3 zákona o státním občanství České republiky se v případě, že v řízení vyjde na základě stanoviska Policie České republiky nebo zpravodajské služby, které obsahuje utajované informace, najevo, že žadatel ohrožuje bezpečnost státu, jeho svrchovanost a územní celistvost, demokratické základy, životy, zdraví, nebo majetkové hodnoty, v odůvodnění rozhodnutí pouze uvede, že k zamítnutí žádosti došlo z důvodu ohrožení bezpečnosti státu. V případě žadatele byl takovýto závěr učiněn. Ve smyslu citovaného ustanovení bylo proto v odůvodnění předmětného rozhodnutí pouze uvedeno, že k zamítnutí žádosti došlo z důvodu ohrožení bezpečnosti státu.

V rámci přezkumu prvostupňového rozhodnutí si ministr vnitra vyžádal aktualizované podklady od příslušné bezpečnostní služby, aby tak mohl posoudit, zda bezpečnostní riziko u žadatele trvá. Na základě takto získaných aktualizovaných podkladů dospěl k závěru, že bezpečnostní riziko ze strany žadatele již není dáno. Není zde tedy nadále překážka v udělení státního občanství žadateli vyplývající z § 22 odst. 3 zákona o státním občanství České republiky.

Vzhledem k této skutečnosti se v dalším správním řízení ve věci udělení státního občanství České republiky bude prvostupňový orgán zabývat též posouzením zejména rodinné, sociální a pracovní integrace žadatele v České republice z hlediska, zda žadatel v souladu s § 13 odst. 1 zákona o státním občanství České republiky prokazuje plnou integraci do společnosti v České republice, a následně o žádosti opětovně meritorně rozhodne.

Pro úplnost pak ministr vnitra uvádí, že jako zcela neopodstatněnou je třeba odmítnout žadatelovu domněnku, dle níž bylo při posuzování jeho žádosti přihlédnuto k jeho náboženskému vyznání. V této souvislosti ministr vnitra poukazuje na ústavní úpravu základních práv a svobod, kdy na základě čl. 15 odst. 1 Listiny základních práv a svobod, (dále jen „Listina“), je zaručena svoboda náboženského vyznání a ve smyslu čl. 16 odst. 2 Listiny má každý právo svobodně projevovat své náboženství nebo víru buď sám nebo společně s jinými, soukromě nebo veřejně, bohoslužbou, vyučováním, náboženskými úkony nebo zachováváním obřadu. Z čl. 42 odst. 3 Listiny pak vyplývá, že pokud dosavadní předpisy používají pojmu "občan", rozumí se tím každý člověk, jde-li o základní práva a svobody, které Listina přiznává bez ohledu na státní občanství. V tomto kontextu ministr vnitra konstatuje,

že v souladu s Listinou zákonná úprava na úseku státního občanství plně respektuje svobodu náboženské víry a rámci správního řízení o udělení státního občanství České republiky je otázka náboženské víry žadatele zcela irelevantní.

Na základě výše uvedeného proto ministr vnitra rozhodl napadené rozhodnutí zrušit a vrátit k novému projednání, jak je uvedeno ve výroku tohoto rozhodnutí.

P o u ě n í: Proti tomuto rozhodnutí se podle ustanovení § 91 odst. 1 ve spojení s ustanovením § 152 odst. 4 správního řádu nelze odvolat.

ministr vnitra

